

کی میدونه

کی میدونه

شاید ضَرِیحتو دیگه ندیدم

کی میدونه

شاید من به مُحَرَّم نرسیدم

با جَنگ میشه کنارِ پیام

با مَرگ میشه کنارِ پیام

با دوری از کرب و بلا نه

با فقر میشه کنارِ پیام

با دَرَد میشه کنارِ پیام

وَلی نیام توو روضه ها نه

کی میدونه

شاید ضَرِیحتو دیگه ندیدم

کی میدونه

شاید من به مُحَرَّم نرسیدم

تو میدونی

چَقَد از آدما طَعنه شنیدم

تو میدونی

برای کربلات جونمو میدم

از عشق و حالَم بِگَذرَم

از عُمر و مالَم بِگَذرَم

نِمی گَذرَم از چایِ هیئت

توو زِندِگِیَم غَم بِبینم

داغِ بابا مَم بِبینم

آشک می ریزم بَر اُرقِیَّت

کی میدونه

چراگریه نمی گُنه خَلاصَم

کی میدونه

شاید تو هم دِلِت تَنگ شُده واسم

تو میدونی

چِشام خیس میشه یا دُت که میفتم

تو میدونی

دِلَم تَنگه اینو دُروغ نَگفتم

إمام حسینِ، گَریه های شَبونه

حَرفِ دِلَم رو، اُمُّ البَینین میدونه

فِکرِ پائین پات، دِلَم رو می سوزونه

(إمام حسینم، إمام حسینِ قَلبم) ۳

با بُغض میشه گَریه نَگرد

با غَم میشه گَریه نَگرد

با روضه ی زینبِ تو نه

با رَنج میشه زارِ نَزَم

با زَخم میشه دادِ نَزَم

وَلی با زَخمِ لَبِ تو نه

کی میدونه

شاید این آخِرین روضه ی من بود

کی میدونه

شاید فردا تَنَم بَینِ کَفَن بود

تو میدونی

که من عشقِ تو رو یادَم نِمیره

تو میدونی

توو قَبرم واسه تو گَریه می گیره

إمام حسینِ، قَشَنگِ توو شَمایل

حَتّی دِلِت سوخت، برای شِمرِ قاتِل

همه به جُز تو، مِیَرَن یه روز

عِشَقَت را رَها نَگَردم

دَستم را رَها نَگَردی